

כרמלה גכמן ז"ל

נולדה: 30.12.1905

עלתה ארצה: 1926

הגיעה לגשר בשנת 1929

נפטרה ד' באדר תשי"ח
20.2.1980

כרמלה היא אחת

עשרות שנים חייתה איתנו ובמחיצתנו כרמלה גכמן, אחת ויחידה. גם בשנותיה הצעירות היינו רואים אותה לעיתים צועדת לאט ובכבדות. כל גופה ורגליה חזקים-מוצקים כנסוכי עופרת. כך הייתה כרמלה בריאה, איתנה ושלמה עם עצמה ועם הכל.

הכרנו אותה שנים ארוכות וימים ארוכים בעבודה בגן הירק. מעדר כבד בידיה המיובלות, דבוקה כרמלה צמודה לאדמה - לאדמה הנושמת והמצמחה לכרמלה טוב בשדה הרחב, טוב באויר הצח והחפשי.

וכשנגמרה העבודה בגן הירק, התרגלנו לפגוש אותה בשטחי הנוי שלנו, על הדשאים על יד השיחים והעצים. כרמלה מרבה לגרף ולשמור על נקיון השטח. הכל נעשה על ידה באהבה ובדבקות. כרמלה מלאת סיפוק ממעשה ידיה וגאוותה מלאה.

בחיבה היינו רגילים לפגוש את הכרמלה, העמלה תמיד בכל ישותה המטורה. בשנים האחרונות התחלנו לראותה עייפה עייפה. לפני עלות השחר, כרמלה כבר גוררת את עצמה בכבדות, הרגליים המוצקות החלו לבגוד בה. גופה הכבד הולך ומתכופף. משהו מכרסם בה ומאיים בתוכה.

הרבחה לנוח, לשבת על הפח והמגרפה או מזמרה בידיה. וידיה כבר חלשות ורפות. כואב היה לראותה בירידתה. ראשה עטוף בצמה לבנה ועיניה עייפות. תוגה וכניעה משתקפות בהם. ככה זה! כרמלה שלנו הולכת ומצטמקת.

בשקט, מבלי להטריד הלכה כרמלה ואיננה. איננה כבר על הדשאים, לא נפגוש אותה על המדרכות ובחדר האוכל. תמיד ראינו את כרמלה כחלק בלתי נפרד מכל הקיים. ככה נזכרה.